

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612010190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Šúleková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2013:4612010190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Miroslavou Šúlekovou v trestnej veci proti obž. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.02.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

J. J. , nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom W., W. XXXX/XX, t.č. U., I. Z., T. 6, rozvedený,

je v i n n ý , ž e :

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti T. J., nar. XX.XX.XXXX a Q. J., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4C/ 89/2010 zo dňa 21.05.2010 a právoplatného dňa 29.06.2010 bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry T. sumou 200,- Eur mesačne a dcéry Q. sumou 150,- Eur mesačne k rukám oprávnenej J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., J. J. XXXX/A, svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal v mieste svojho prechodného bydliska v období od 18.03.2011 doposiaľ, s výnimkou mesiaca august 2011, kedy zaplatil sumu 800,- Eur, mesiaca júl 2012, kedy zaplatil sumu 4.200,- Eur, tým, že hoci ako živnostník nedosahoval podľa vlastných slov dostatočný zisk, sám si nehľadal prácu a ani po ukončení podnikania, čo bolo ku dňu 4.7.2012, doteraz sa neprihlásil ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím takýmto konaním spôsobil dlh na výživnom voči oprávnenej matke J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., J. J. XXXX/A, od 18.03.2011 doposiaľ vo výške 2.700,- Eur, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/36/2011 zo dňa 17.03.2011 a právoplatným dňa 04.06.2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona odsúdený,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal , hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin, prepustený,
t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 , odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok .

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/86/2012 zo dňa 4.9.2012 bol obž. J. J. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písmeno c/ Tr. zák. na skutkovom základe obžaloby Okresnej prokurátorky v Topolčanoch sp. zn. Pv 336/2012 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný podal proti trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, preto súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej J. J., prečítaním a oboznámením ostatného spisového materiálu, najmä rozhodnutí o určení výživného, správ o zárobkových a majetkových pomeroch obžalovaného, odpisu z registra trestov, obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 9P/218/2012 a 1T/36/2011.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že nerobí žiadne z vyhlásení a vo výpovedi uviedol, že je pravdou, že neplatil výživné na svoje mal. dcéry, pretože nemal dostatok finančných prostriedkov a na čiastočnú úhradu zameškaného výživného mu požičala peniaze priateľka a tiež matka. Na svoju obranu uviedol, že pokiaľ by mu firma, pre ktorú robil, vyplatila peniaze, tieto by postačili na vyrovnanie dlhu na výživnom. Uviedol tiež, že zrušil živnosť a na úrade práce sa nezaevidoval, pretože nemá vyrovnané odvodové povinnosti. Svedkyňa - poškodená J. J. uviedla, že obžalovaný jej neplatí pravidelne výživné, od 18.3.2011 jej zaplatil výživné tak, že v auguste zaplatil sumu 800 eur, potom až v júli 2012, kedy jej zaplatil 4200 eur, doposiaľ je dlh na výživnom 2700 eur. Dodala, že v konaní vedenom na tunajšom súde o návrhu obžalovaného na zníženie výživného sa dohodli na znížení výživného na sumu 250 eur od 1.2.2013.

Z listinných dôkazov súd zistil, že manželstvo obžalovaného a J. J. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4C/89/2010 zo dňa 21.5.2010, právoplatným dňa 29.6.2010 a pre čas po rozvode boli mal. deti J. zverené do osobnej starostlivosti matky a otec (obžalovaný) bol zaviazaný prispievať na ich výživu a to na mal. T. sumou 200 eur a na mal. Q. sumou 150 eur mesačne vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Tento rozsudok bol v časti výživného zmenený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9P/218/2012 zo dňa 24.1.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2013 a ktorým bola schválená rodičovská dohoda tak, že bola znížená vyživovacia povinnosť obžalovaného na mal. T. na 150 eur a na mal. Q. na 100 eur mesačne s účinnosťou od 1.2.2013.

Obžalovaný bol v čase určenia výživného živnostník, podnikal od 10.10.2007 na základe živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania murárstvo, živnosť ukončil dňa 4.7.2012. Odvtedy obžalovaný nepracuje v žiadnom pracovnom pomere, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

Ako vyplýva z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 1T/36/2011, obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil aj v minulosti, tejto svojej povinnosti sa úmyselne vyhýbal v období od 1.8.2010 do 17.3.2011 a tak spôsobil dlh na výživnom vo výške 2300 eur, za čo bol trestným rozkazom sp. zn. 1T/36/2011 vydaným dňa 17.3.2011 a doručeným obžalovanému dňa 26.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2011 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Zároveň mu súd uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Po takto vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že obžalovaný aj napriek tomu, že už bol v predošlých dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., naďalej si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, vyživovať svoje dve mal. deti, tejto vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal od 18.03.2011 až doposiaľ tým, že hoci bol živnostníkom až do 04.07.2012, nedosahoval taký príjem, z ktorého by si mohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ani si nehladal iné zamestnanie, ani nepožiadal príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o sprostredkovanie zamestnania, aby tak získal zamestnanie, z ktorého by mal stály príjem a z ktorého by mohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Táto skutočnosť bola preukázaná jednak výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že nezarábal toľko, aby mohol platiť výživné na svoje dcéry, a že po ukončení živnosti sa až doposiaľ nezaevidoval na úrade práce, ďalším usvedčujúcim dôkazom je výpoveď oprávnenej matky - J. J., ktorá potvrdila, že až na mesiac augusta 2011, kedy jej obžalovaný zaplatil 800,- Eur, a na mesiac júl 2012, kedy jej zaplatil 4.200,- Eur, neplatí zameškané výživné ani za

obdobie, za ktoré bol predtým odsúdený a ani bežné výživné. Suma zameškaného výživného je doposiaľ 2.700,- Eur, pretože obžalovaný si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť od 18.03.2011 až doposiaľ, za 9 mesiacov roku 2011, za 12 mesiacov roku 2012 a za mesiac január 2013 mal spolu za týchto 22 mesiacov zaplatiť 7.700,- Eur (22x350,- Eur), z tejto sumy súd odpočítal 5.000,- Eur, ktoré obžalovaný matke detí zaplatil, v sumách 800,- Eur v mesiaci júl 2011 a 4.200,- Eur v mesiaci august 2012.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, na poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal a tento oľutoval, priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. súd nezistil. Prihliadol tiež na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený neutrálne, doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný vyššie citovaným trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/36/2011. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a keďže v danom prípade prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Základná trestná sadzba pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je jeden až päť rokov, po jej úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. je potom horná hranica tri roky a osem mesiacov. Súd obžalovanému s prihliadnutím na všetky okolnosti, na ktoré je povinný pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť, uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní jedného roka nepodmienečne, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle ktorého nemožno podmienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin, spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, lebo v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň vytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.